

Faste-tiden.

Kommer det ikke Eder ved, Alle, som gaa forbi ad Veien? skuer og ser om der er en Smerte som min Smerte, der mig er vederfaeren; thi Herren haver bedrøvet mig paa sin grumme Bredes Dag. Jerem. Vegr. 1, 12.

Om der ogsaa er Grund til at antage, at Profeten Jeremias red disse Ord nærmest sigtede til og skildrede Rødefolkets Jammer, da Guds Straffedomme rammede det for dets Udydighed, saa ligger det dog nær forhaanden at anvende Ordene paa Frelseren selv og hans Lidelse. Sikkerlig har manngen, naar han har stået paa disse Ord i Skriften, anvendt dem paa den Bredes Dag, paa hvilken Kristus har forløst os fra Lovens Forbandelse, da han blev en Forbandelse for os. Det bør da gaa os nær til Hjerte, naar vi tænke os, at denne Forbandelse udgaar fra Frelseren selv: Skuer og ser, om der er en Smerte som min Smerte, Frelseren erklærer, at hans Lidelse ikke kan sammenlignes med Noget; ja sandt er det, at „som Jesu Smerte var, aldrig Nogets været har.“

Fra idag af aabnes Leplerne over hele vort Land, ikke alene paa Sabbatsdagen, men ogsaa under Ugens Løb for Betragtninger over et eneste Emne, nemlig Jesu Lidelse. Hvert Tempel, som aabner sine Døre for os under denne Tid, indbyder os at betragte et Stille af Jesu Lidelseshistorie.

Vi agter ikke ved denne Dags Betragtning at søge at udfille det store, høie, rige og forfærdelige, som Jesu Lidelse omfatter, hvorved de ansøgte Ord af Profeten Jeremias giver os mange betydningsfulde Blik derom. Passionensprædikerne indledes jo med Kløfteringning, og enhver ved, at denne Lyd betyder: Kom, kom, se og hør! hør om Jesu Lidelse! En saadan Kløfteringning foretager vi idag, og det har meget hellere, som vi synes at finde Kløften af denne Kløftering i de ansøgte Ord: Kommer det ikke Eder ved, Alle, som gaa forbi ad Veien? skuer og ser, om der er en Smerte som min Smerte.

De ansøgte Ord indeholder en indstændig Bøn. Lægger vi nu denne Bøn paa Frelserens Læber, saar

den en jærlig græbende Betødning. Den Herre Jesus Kristus, Guds enbaarne Søn, beder. Saaledes gjorde han ofte, han gik affides bort for at bede alene for sig selv; ja han blev stundom borte Ratten over i Bøn til Gud, hvorledes had han ikke lydelig i det forsamlede Fjolls Karroverelse, hvorledes had han ikke i Gethsemane. Ved alle disse Lideligheder henvendte han imidlertid sin Bøn til sin himmelske Fader; men o! hvilken Fornedrelse for ham, som var Guds Herligheds Afglands og hans Værens udtrykte Billede! — denne sin Bøn retter han ikke til sin himmelske Fader, men til de syndebængede Væsenere, for hvilke han paatog sig saadan Lidelse. Kommer det ikke Eder ved, Alle — skuer og ser, o! D, Menneske, det er dig, netop han beder om noget. Der maa enhver skjule sit Ansigt af Skamfuldhed over en saadan Demværelse, som Frelseren var nødt til at antage, som betænke: Er det virkelig saa, at Frelseren beder mig om noget? Hvad er det da, han beder om? Er det om Menneskers Sjæle til at bevare den uudsigelige Lidelse? Ingenlunde. Er det da om Medlidenshedens Taarer over hans blodige Død? Sjogaaalidt. Han beder: Skuer og ser, om der er en Smerte som min Smerte, der mig er vederfaeren; thi Herren haver bedrøvet mig paa sin grumme Bredes Dag.

Han beder saaledes blot om, at vi skulle betragte hans Lidelse. Kan Frelseren begjære noget? Kunde vi give ham noget mindre?

Men hvorfor beder vel Frelseren om at vi skulle betragte hans Lidelse naar det ikke sker for at tilvænde sig vor Medlidenshed, naar det saaledes ikke sker for hans egen Skyld. Han ved, at dersom vi ikke betragte hans Lidelse, saa gaar vi glip af Ewighedens Glæde; thi Glæden har der sit Brændpunkt i Lammet, som er slagtet og har gienløst os til Gud med sit Blod. Saa se vi da heri Jesu grænseløse Kjærlighed til Syndere at fremkvinde, naar han bønfuld netop om det, som skal berede dem selv en ewig Salighed. Derfor, høre Herre Jesus, skal du ikke af os saa et „Nei“ til Svaret paa din Bøn; thi vi ville nu være med at betragte din

Lidelse, vi ville kalde og prise dig derfor, og ved hvert Stykke af din Lidelse, som vi betragte, ville vi befrønde: „Hør mig og mine Synders Skyld du kæmper og du lider.“

Men af, vi ere jo arme, svage Syndere. Vi formaar ikke at holde noget Løfte. Du beder os, men vi kunde istædt vor Bønner til dig: — D, Herre Jesus, vi formaar Alt; saa giv os din dyrebare Frelser, din Lands Lys, Kraft og Velsignelse, vær du selv med os under vore nu begyndende Passionsbetragtninger.

Lad mig betænke al min Tid
Din Død og kalde dig med Glæde!
D, lad det født husvæle mig,
At du mig frelse naadelig.
Og kaldte mig til Sjælestred
Og Gimmeriges Herlighed!
(Nanzans.)

Kogle Træk af den spanske Reformationshistorie i 16de Aarhundrede.

— Indsendt af N. Fjeldstad. —

(Fortættelse fra forrige Nummer.)

Saaledes bragte Inquisitionen Reformationen første Prædikant i Spanien til Tavsighed, men det Indtryk hans Ord havde gjort paa mange Hjertes, var ikke saa let udslettet. Den berømteste af hans Tilhængere var Doktor Egidius fra Olvera. Som en ved Værdom udmærket Mand blev han udnævnt til Professor i Theologi og kort efter til Præst ved Domkirken i Sevilla. Dog vandt han ved sine Prædikener intet Bifald, og efter kort Lids Forløb ønskede han ligesaa meget at forandre sin Stilling, som hans Menighed at blive fri ham. Under disse Omstændigheder besøgte den ovmærkede Valer ham. Han gjorde ham opmærksom paa de Feil hans Prædikener havde, og formanede ham til alvorlig at granske i den hellige Skrift; deraf alene kunde han lære den Kunst at prædike. Egidius fulgte dette Raad og i kort Tid blev han den mest yndede Prædikant, der nogensteds havde ladet sig høre i Sevilla; thi nu foretog han den hellige Skriffs store Sandheder og forstod baade at ryste sin Tilhøreres Samvittighed og at tiltale deres Hjertes. Han aabnede lidt efter lidt mange

Dine for det eneste Salighedsmiddel, der maa søges i Kroen paa Jesus Kristus. Lidelse og Død til Synderes Frelse, men han udojste dog tillige en Kløft og en Forsigtighed i sit hele Forhold, der i nogen Tid lod ham undgaa Inquisitionens Spejdel blik.

I Forbindelse med ham stod endnu to andre Mænd: Vargas og Constantine, og der samlede sig snart en flok Menighed af ligesindede der om Aftenerne kom sammen i et og andet Privathus til fælles Opbyggelse, og for at tale med hverandre om Sjælens høieste Anliggender.

Dog blev Inquisitionens mistænkelige Bine vendt paa disse Mænds Virksomhed og det manglede heller ikke paa Folk, der optraadte som Anklagere mod dem. Man begyndte med at udsprede ugunstige Røgter om Egidius' Rettroenhed; man udklode Spioner rundt omkring, bevogtet hvert af hans Skridt og man raadsløg hommelig om den sikreste Maade at skaffe en Mand af Veien paa, der havde gjort sig saa almindelig offet. Under disse Tilberedelser mistede han sine trofaste Medhjælperer. Vargas døde, og Constantine blev kaldet til Nederlandene. Men ogsaa efterat han stod ene, frygtede hans Fiender for at træde offentlig op mod ham. Hans Navn stod i saa stor Uere, at Keiseren i Maret 1550 endog udnævnte ham til Biskop i Tortosa, et af de mest indbringende Embeder i hele Spanien. Men nu besluttede hans Fiender at gøre det yderste. Han blev anklaget for Inquisitionen og ført til et af dens hemmelige Kængler. Hans Bønner blev nu for alvor bekymrede for ham. De andrage Sagen for Keiseren, der skrev et egenhændigt Brev til Generalinquisitionen, og selv en af de haardeste Inquisitioner blev af Gud til en anden af sine Meddommere hans Forsvarer. Paa Grund deraf blev det tilladt, at Sagen afgjordes ved to Voldgiftsmænd, hvoraf Egidius selv skulle vælge den ene. Efterat han nu havde nævnt flere, der af Inquisitionen forkastedes, udnævnte han Domingo de Soto, Professor i Salamanka, til sin Voldgiftsmand.

Denne, en gammel Ridderskiftsmand af Egidius, kom ogsaa til Sevilla, talende meget med den Anklagede

og erklærede, at han i det væsentlige billigede hans Lærdom, samt at det ingen Vanskelighed skulde have at saa Sagen vilagt. De blev nu enige om at enhver skulde skriftlig oprette sine Meninger om den Sag, hvorfor Egidius var anklaget; de meddelte hinanden, hvad de havde skrevet og besluttede nu at opløse det i Inquisitionernes Nærværelse, hvoraf disse skulde se, at Egidius intet lærte, uden hvad der efter hans Voldgiftsmands Dom var Kirkenes Være. Da nu disse Sag, der angik en beskikket Biskop og en saa elsket Prest, vakte almindelig Deltagelse, fandt man det passende at afhandle den offentlig i Domkirken i Sevilla. Paa den hertil bestemte Dag blev to Talerstole indrettede for Egidius og Soto, men sandsynligvis ikke uden Gensigt, i en stor Afstand fra hinanden. Soto skulde først oplæse en Fremstilling af sine Meninger, og naar Egidius stente overens dermed, var han frikjendt.

Da den jæddanlige Prædiken var tilende, oplæste Soto sin Bekjendelse, der stred lige imod hvad han havde sagt Egidius at ville oplæse. Men denne kunde formedelt den stor Afstand ikke følge Talerens Foredrag men, da han ikke vilde om, at det der blev forelæst var det samme, som det de forhen havde gjort Afstale med hinanden om, saa tilbød han Soto sit Bistid, hver Gang denne ved Slutningen af en Sætning havde sin Stemme og saa paa ham. Derefter oplæste han sin egen Erklæring, der efter alle Tilstedeværendes Dom var den af Soto oplæste Erklæring i alle Hovedpunkter modsat. Denne Modsigelse mellem hans Ord og Miner benyttede Inquisitionen til med Skrig at falde over ham. Processen blev anset for at

The Stephen Home.

Naar Du kommer til Portland, Ore. Bæne, billige Bæretser for Rejsende tag ind paa The Stephen Home (det norske Hjem for unge Mænd.) Stephen Home, 249 1-2 Holliday Ave., Portland, Ore.

Oplag fra Luther Publ. House.

Steamship Agency

Billetter paa alle første Klasses Linier

J. F. Visell Co.

114 Pacific Ave. Tacoma, Wash.

være afgjort; Egidius var dømt af den Voldgiftsmand, han selv havde udkaaret og som en for Mætteri meget mistænkelig Mand, blev han afsat og dømt til 3 Aars Fængsel.

Egidius blev aldeles fortværet over den Bending Processen havde taget, som han slet ikke kunde begribe Mærket til, og halvt i den Mening, at han maatte have sagt noget rent falskt, svarede han ikke et Ord. Først da han var kommen tilbage til Fængslet, erfarede han det skændige Vædrageri af den Ven, paa hvem han havde støjet. — Efter 3 Aars Forløb befriedes han vel fra Fængslet, men hans Helbred var aldeles nedbrudt og han døde kort efter.

Og saa i en anden By, nemlig Valladolid, fandt Reformationen omtrent til samme Tid som i Sevilla Fremgang. Hertil hidtog meget en ung Mand ved Navn Francisco San Roman.

Han blev nemlig i Handelsforretning sendt til Nederlandene. I Aaret 1540 rejste han fra Antwerpen til Bremen for at betale nogle Regninger. Reformationen var dengang allerede indført i Bremen, og den unge Spanier, der søftede at kjende en Være, der var affjælet i hans eget Fædreland, besøgte en Kirke, hvor han hørte en Prædikant, Jacob Spreng, der før havde været Forstander for et Kloster i Antwerpen. Denne Prædikant gjorde et saa sterkt Indtryk paa San Roman, at han ikke kunde afholde sig fra at indlade sig i Samtale med Spreng, og denne blev saa indtaget i den unge Spaniers Nævenhed og Videnbegjærighed, at han drog ham ind i sin nærmeste Omgangsreds og vandt ham snart aldeles for den nye Være. Ligesom andre unge Omvendte, smigrede San Roman sig med det Haab, at han selv vilde kunne bevæge andre til at antage de Sandheder, der syntes ham selv klare som Dagen, og han længtes efter at vende tilbage til sit Hjem for at meddele sine Slægtninge den uforfælskede Kristendomsåndhed. Fergjæves søgte Spreng at tæmme en Iver, der i tidligere Dage ogsaa havde paadraget ham selv Forsølgelse. San Roman kunde ikke andet, end i de Breve han skrev til Antwerpen, at hentyde paa den Forandring der var foregaaet med ham, og at klage over sine Landsmænds Forblindelse. Følgen heraf var, at saasnart han kom tilbage til Antwerpen, blev han greben af nogle Munkke, der havde erfaret Indholdet af hans Breve, og da der ogsaa fandtes lutheriske Bøger hos ham, blev han kastet i Fængsel. Efter en otte Maanedrs streng Hærest blev han dog løsladt, da hans Venner for-

sikrede, at hans ungdommelige Iver nu var afføjet. Hans Venner vadede ham til den yderste Forsigtighed og han lovede ogsaa at følge deres Raad. Men da han kort efter kom til Vhen Negensborg, hvor der just blev holdt Rigsdag, og da han der hørte, at Keiseren havde vist sig noget gunstigere stemt imod Protestanterne, saa troede han, at han burde benytte Øieblikket. Han fik Audienz hos Keiseren, klagede over Religionens Tilstand i sit Fædreland og bad ham at anvende sin kongelige Magt imod Inquisitionen og Presterne, der ved de voldsomme og grusomme Midler søgte at hindre den rene Være i Spanien. Opmuntret ved Keiserens imidlertid Svare, gjen tog han sig Væghvorover de tilstedeværende Spaniere blev saa forbitrede, at vilde øieblikkelig ha kastet ham i Floden, hvis ikke deres herre var traadt imellem med den Befaling, at han først skulde forkyndes af geistlige Dommere. Han blev nu lagt i Vanfer og lang Tid sørt omkring med paa Keiserens

Hættog. Omfider blev han sat ifand i Spanien og overleveret i Hænderne paa Inquisitionen i Valladolid. Hans Proces var kort. Da han blev bragt til Forhør, tilstod han aabenhjertigt, at han deledede Reformationens Tro, at han troede, at Mennesker ikke retfærdiggjøres ved egne Gjerninger, Fortjenester og Kraft, men alene af Guds Naade formedelt Troen paa Jesus forsonende Død, og at han ogsaa baabe Messien, Tilbedelsen af Helgene og Alledyrkelsen for Afguder. Inquisitionen kastede ham ned i et af de mørkeste Fængsler, hvor han med den største Kollighed og Taalmodighed udstod alt, hvad man kunde forgodt at pine ham med, og alle Munkenes Beistrabelser for at saa ham til at gjenkalde, hvad han havde sagt, var frugtesløse. Da han kom til Rettestedet, vilde han ikke engang forskaffe sig en mildere Dødsmaade ved at skrive for Presterne, eller tilbede et Emicifig, som man leverede ham. Da han nu var førtet til Pælen, og Querne begyndte

THE PACIFIC LUTHERAN ACADEMY AND BUSINESS COLLEGE

EN KRISTELIG SKOLE FOR UNGE MÆND OG KVINDER.

Forbereder til optagelse ved hvilket som helst college. Inspiceret og fuldt anerkjendt af University of Washington. Skolen havde sidste aar 212 elever.

HVAD MAN KAN LÆRE: Alle højskole, normal-skole og forretningslag, musik, husholdningslære, hygie-kunst. Litteratursurser i engelsk for nybegyndere.

Skolen har gymnastik sal, musikkorps, orkester og sangkor.

Anden termin begynder 22de november. Ingen indtredelsesexamen kræves. Kom naarsomhelst.

Skolepenge, kost, logis og vask for 18 uker, \$95; 9 uker, \$50. Billigere end at leve paa hotel.

Vor katalog giver underretning. Faas frit. Adresse:

N. J. HONG, Principal.

Portland, Wash.

et naa ham gjorde han ubilkaarlig en Betægenhed med Hovedet, hvorpaa de tilstedeværende Munkke raabte, at han var bleven angerfuld, og befalede at bringe ham ud af Heden. Men skjært han fik Ande igjen. saa han der rolig i Ansigtet og sagde: „Maa I mig Lykke?“ I hvorpaa han blev slødt tilbage i Luerne og næsten siebliffelig kvælt. Dette skede i Mæret 1544.

(Fortf. i næste Nr.)

Visdom i Sjæleførgen.

Da Hans Nielsen Houge var paa Veien til Kristiania med sit første Manuskript („Verdens Daarlighed“)

Oscar Storlie & Co

Norsk Begravelses Bureau

Telefon: Main 1122

Berglund Bros. Kaffehus

Bedste Sort Kaffe i Byen med Føde, Sukker og Kager for

bare 5 Cents

1305 Commerce St. Tacoma

Ben Olsen Co.

Plumbing and Heating

Main 392--A 2392
1130 Commerce Street
Tacoma Wash.

Anthony M. Arntson

NORSK ADVOKAT

514-5-6 Fidelity Bldg.
Phone Main 6305

Tacoma Wash.

S. T. Larsens Pharmacy

17th and Tacoma Ave.

DRUGS, CHEMICALS AND TOILET SUPPLIES

Prescriptions a Specialty

We import our Good Liver Oil direct from Norway

Phone Main 501 Tacoma, Wn.

for at faa det trykt, følte han sig underveis tilfaldet til at bede Gud om, at hans Reise maatte lykkes og blive til Guds Være. Medens han saaledes undvakte sit Hjerte for Gud i lydelig Bøn, var der en Vandrer kommet i Nærheden og havde staaet og lyttet til. Da Sungen, hændig med sin Bøn, stod op, traadte Vandrerens frem og spurgte ham, om han var — fra Sauge svarede ham, at hans Legeme var friskt, medens hans Sjæl vistnok ikke havde den Styrke og Sundhed, som ønskelig kunde være. Den Fremmede bliver ved dette Svar endnu mere bestyret i den Opfatning, at Sauge var fra Forstanden; han havde aldrig hørt nogen bede eller tale Mandens Sprog. Sauge forføjte sig at inklude sig i guddommelig Santskabelighed mod ham og at forvare ham til Dødsens. Den Fremmede ansaa at faadon Tale som Ytring af Galtskab; paa alle Sanges Ord havde han sin dette Svar:

„Du er fra Forstanden; du burde ikke gaa alene“.

Da Sauge saa, at der ad denne Veien var at udrette, greb han Sagen paa en anden Maade, der vidner om hans modue psykologiske Blik og aandelige Visdom allerede paa dette Punkt af hans Liv. Han holdt ganske op med at tale om aandelige Ting og begyndte at tale med mæden om verdslige Ting „saa fornuftig som muligt“, og vi ved, at Sauge havde Forudsætninger nok til at kunne tale fornuftig om timelige Ting.

Det Hiale. Manden begyndte at blive opmærksom og efterhaanden at faa andre Tanker om den Haring, han havde stødt paa. Og da faadon Tilliden var vunden, dreiede Sauge uformet atter Samtalen paa aandelige Ting. Den Fremmede „blev rørt af Guds Mand“ og „fattede Tro“ til, hvad der blev ham sagt. Han blev ikke træet af at høre, hvorfor han ogsaa gif en hel Vil længere end han skulde, for at faa være sammen med sin aandelige Lærimester; thi hans Hjerte var brandende. Denne Mand, der før havde været „et grovt, lastefuldt Menneite“, havde fra denne Stund af „et forandret Sind, saa at de som kendte ham forundrede sig derpaa.“

S a m e .

O Ringaardsmand, du frontne Hjerte Gud,
Som alle Land, og hver udi sin Stand, kalder til dit Ord og Bud.
Giv mig at lade dit Ord, Mit Bifald, Du kan udi mig faa;
Naar jeg vil gjerne gaa Til din Ringaards Massambud,
Signe du min Hlid og Svad, I din Frygt mig stedse led!

PACIFIC DISTRIKTS PASTER.

- Aaberg, O. H., Parkland, Wash
- Baalsen, H. E., Silvana, Wash.
- Bergesen, B. E., 1727 W. 56th St., Seattle. Phone: Ballard 1306
- Blakkas, L., Box 175, Rockford, Wash
- Belgium, E. S., 823 Athens Ave., Oakland, Cal. Tel. Oak 4354.
- Borge, Rev., Olaf, Lawrence, Wash.
- Borup, P., Cor. A & Pratt St., Eureka, California.
- Brevig, T. L., Teller, Alaska.
- Brelvik, G. I., Genesee, Ida., Route 2, Box 30.
- Christensen, M. A., Stanwood, Wash
- Evjenth, Rev. R. U., 551 Duboce Ave., San Francisco, Calif.
- Eger, Past. Olaf, 1424 No. 45th St., Seattle, Wash.
- Fosmark, C. M., Coeur d'Alene, Idaho
- Foss, Rev. L. C., 779 Lake View Boulevard, Seattle, Wash.
- Groensberg, Past. O., 37 Collingwood St., San Francisco, Cal.
- Hsgoes, O., 4314 No. 19 St., Tacoma, Wash. Phone Proctor 2133.
- Harstad, B., Parkland Wash Phone 7884-35.
- Heimdahl, O. E., Fir, Wash.
- Hellekson, O. C., 810 No 2nd St., No Yakima, Wash.
- Houg, N. J., Prof., Parkland, Wash.
- Johansen, J., 204 J St., Fresno, Cal.
- Lane, Geo. O., 1464 Iron St., Bellingham, Wash.
- Mikkelsen, A., Prof., 706 N. Anderson St., Ellensburg, Wash.
- Neste, Th. P., 417--29th St., Astoria Oregon.
- Norgaard, C. H., 2932 Lombard Ave., Everett, Wash.
- Ordal, O. J., 912 So. 17th St., Tacoma Wash. Tel. Main 4270.
- Pedersen, Rev. N., 1207 Stevenson Ave., Pasadena, Cal.
- Preus, Past. H. A., So. 310 Chandler St., (in rear of church, E. 312 Third Ave.), Spokane, Wash.
- Preus, O. J. H., 2619 Paloma Ave., Los Angeles, Cal.
- Sandmel A., Lyman, Wash.
- Rasmussen, L., Burlington, Wash.
- Stensrud, E. M., 2455 Howard St., San Francisco, Cal.
- Stub, H. A., 1215 Thomas St., Seattle, Wash.
- Tjernagel, H. M., 2029 Bath St. Santa Barbara, Cal.
- Thorpe, R. O., Marshfield, Ore.
- Xavier, J. U., Prof., Parkland, Wash
- Xavier, N. P., Parkland, Wash.
- White, A. O., Silverton, Oregon.
- Wenberg, Osear, Bestyrer for Josephine Alderdomshjem, Stanwood, Wash.
- Andrew Leknes, Kasserer for Indremissionsen i Pacific Distrikt Stanwood, Wash.
- Leque, N. P., Kasserer for Josephine Alderdomshjem
- 1445 Moore St., Bellingham, Wn
- Gaard, K. K., Kasserer for Parkland Barnehjem, Parkland.
- Gunderson, Miss Sina, Bestyrerinde for Parkland Barnehjem, Parkland, Wash.

THE MUSICAL DEPARTMENT OF THE PACIFIC LUTHERAN ACADEMY.

The Pacific Lutheran Academy recognizes the great importance of music as a means of culture and refinement, and aims to furnish high-grade instruction at a very moderate price.

This department furnishes special courses in piano, singing, history of music and theory and harmony.

- The course in piano includes:
1. Primary Grade.
  2. Intermediate Grade.
  3. Advanced Grade.
  4. Teacher's Certificate Class and the Graduating Class.

This course is under the supervision of Miss Theodora Alfsen, a graduate of the Chicago Conservatory of Music.

Miss Alfsen has had eight years of experience as a teacher in schools and is especially qualified to teach advanced pupils.

The Band, Orchestra and Choruses will be conducted by T. M. Drotning. Mr. Drotning has had a wide experience both in professional and amateur bands as well as choruses. It is safe to say that the school will produce exceptional musical organizations during the present year.

The plan is to render several programs and if possible complete the season by making a concert tour.

The class in singing will furnish material for the choruses.

PIANO TUTORING—Single lessons \$1.50, 18 weeks (1 lesson per week) \$15.00.

Luthersk Bokmission, Bergen, Norge, uddeler gratis Andagtsbøger, kristelige Fortællinger og Sange ialt udrigt 1,500,000. Vær med og delta Arbeidet.

Det Norske Emigranthjem.

45 Whitehall St., New York.

Naar man kommer fra Vesten, møles man gjerne af en hel Del 'runners,' som udgiver sig for Dampskibsliniens Agenter. Men Dampskibsliniens Agenter møder aldrig sine Passagerer ved Stationen her. Om man vil tage ind paa Hjemmet, bør man helst telefonere til os fra Stationen og vente der til vort Ombud kommer. Tel. 5351 Broad. Ellers tager man fra de fleste Stationer med Belt Line, til Husets Dør. Fra New York Central Depot tager man Subway til South Ferry. Fra Pennsylvania Depot 8th Ave. ear til Døren.

C. O. Lynn Co.

Skandinavisk Begravelsesbureau
910-912 Syd Tacoma Ave.
Main 7745 Tacoma, Wash.

Pacific Herald

Kristelig Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association.
Redaktør: Pastor O. J. Ordal.
Phone Main 4270.

912 So. 17th St., Tacoma, Wash.
Bladet koster

For Aaret ..... \$ .75
For Aaret til Canada eller Norge 1.00
Betaling for Bladet sendes til "Pacific Herald," Parkland, Wash.
Nyheder maa sendes saa tidlig i Ugen, at de rækker hertil senest Tirsdag.

Adresseforandring.—Naar en Abonnent forandrer Adresse, maa denne straks opgive baade den nye og den gamle Adresse for at Bladet kan bli vtsant til den gamle og i Stedet sendt til den nye Adresse uden Ophold.

Entered as second class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879.

M E R K .

Naar de indsender Betaling saa se efter paa Adresselappen om der bliver kvitteret. Det tager omtrent to Uger for Kvitteringen kommer. Hvis der indsniger sig Feil, som ogsaa kan hændes, saa skriv straks. Hvis de venter med at gjøre dette, falder det svært vanskeligt at faa det rettet. Hjælp os ogsaa med dette.

R. A. Gaard, Parkland, Wash., er nu Kasserer for Barnehjemmet i Parkland.

Alle Penge til Hjemmet sendes til Sam.

Alle Penge, som sendes til Herald, bør sendes adresseret:

Pacific Herald,
Parkland, Wash.

Send ikke Penge til Redaktøren da det holder Bryderi.

M e r k !

Forretningsstyreren beder om, at det maa oplyses, at ved en beklagelig Feiltagelse er Kravsedler blevne sendt til mange aldeles feilagtigt. Feilen blev begaaet ved, at vor "mailer," som ikke læser Nordk, tog disse "Kravsedler" og sendte dem til alle Abonnenter saalangt, de rak, medens de possjede kun for visse bestemte.

Vi haaber, Læserne vil undskylde. Vi kan kun beklage, at det hendte.

S v a r .

Past. Naberger skriver i sidste "Herald" om mit foredrag i "Foreningsstuen". Det er ikke hyggeligt at ta fat i en gammel, ærverdige fader i Kristus som past. Naberger er. Det kan jau let krænke vor høilidige respekt for de graa Haar. Men der er noget, som er større end vænnefærdighed, og det er respekten for Gavn som hier: "Sandheden tro i Hærlighed."

Erhver det, at det ikke er let for past. Naberger at kritiserer respektfuld et

foredrag, han ikke har hørt. Det burte man derfor helst være varsom med. Ennu vanskeligere er det at være respektfuld overfor en sak, man ikke tror paa. Det har derfor heller ikke lykkes past. Naberger at være respektfuld. Det er desværre altfor meget ad den gamle, spindige tone og overdrivelse av andres utkræft, som — mere end selvbe læren — gjorde svælgat saa usyre stort for en generation tilbage.

Om der f ø r har været grund til splittelse, er et historisk spørgsmål, som hører f o r t i d e n til. Men efter de foreliggende sager om faldet, omvendelsen, naadevalget og andre hovedsædvanne, som nu er antaget av de foreningskontraherende samfund, er der ikke nu grund til at holde splittelsen gaaende, og derfor gjør de en lyd mot Gud, kirken og dem som splittelsen forarger, der nu arbejder paa at holde splittelsen gaaende. Det mærkelige er, at flere av dem, som i aarevis aldrig har skrevet et Ord til de troendes o p b y g g e l s e n griper pennen for at skrive mot forening med lutheriske trosbrødre. Al nogen, der — som f. eks. pastor Naberger — var tilstede ved fælleskonferensen i Everett og der hørte den enstemmige trosbekendelse (uden en mislyd endog i læren om omvendelsen og naadevalget) fremmede i e s kan skrive og tale som om der var en kirkeskillende forskjel, det er en g a a d e .

Hvis det samfund, som vi nu vil forening med, lærer, hvad past. Naberger i "Herald" tillægger dem, da vil i n g e n i Den Nordke Synode forening med dem. Der er ingen i Den Nordke Synode, som vil følge sin førstebedelsret for lindjer. Der er ingen, som for at faa forening eller slippe strid vil gi avkald paa "frelsen i Kristus uten vor fortjeneste". Men de samfund, som vi forhandler med — Forenede Kirke og Hauges Synode — har uttalt, hvad de tror, i foreningsforhænde, som enhver kan se saalangt fra indholder saadan skvækkelig, bibelsfornektende lære, som past. Naberger's artikkel kunde faa en til at tro, at de tværtimod lærer det til modfatte og aabenbart forkaster, hvad past. Naberger indirekte tillægger dem.

Hvis man ikke i foreningsforhænde, som er det eneste et ærligt menneske kan holde sig til, kan paavise falsk lære, da kræver tilliden til menneskene, at man stoler paa folks offentlige bekendelse, og da kræver tilliden til Gud, at vi stoler paa G a m for hvad fremtiden har i sit skjød. Vi kan bare gjøre v o r pligt n u .

Nam man ikke i foreningsforhænde paavise falsk lære — og det i kirke-

adskillende trosfæder — ja gjør man en forbrydelse mot den lutheriske kirkes fremtid og ungdom ved at holde splittelsen oppe med at oprykke g a m m e l e , tilbagelegat strid og atter bringe en ny naadevalgsstrid, — tent paa, hvad det betyr — over vort folk.

V i s o s f a l s k l a r e eller g i d o s f r e d .

B. E. Bergesen.

Fra Vort Virkefelt.

Arletta, Wash.

Der var nok saa folkejamt hos gamle Blooms den 5te ds. da de Barn og Børnehøsten, som har været i Vinterbetag her paa Kyften, om nogen Dage skulde dra avsted østover — over de høje Fjelde og hen til Minnejotas høilidige Sletter ved Norway Lake, saa vilde de endnu sammen med de herboende Søfænde hos de høje Gamle ta en Farvelprat og et afskedsmaaltid, da de Østenforboende paa Grund av den fremrullede Vær, ikke vel kunde vente her til den 9de April. Den 9de April er nemlig de ærverdige Gammel 50-aarige Brøllupsdag. Vi nævner dette allerede nu, at Mr. og Mrs. Blooms mange Venner og Bekendte, som naturligvis intet ved om Dagen, kan slaa sig i Følge med dem, som ved om den og er kjendt med Veien til Arletta, og kan være med og lykønske de Gamle med deres lange fælles Vandring. La Kurven og vær med, alle er inderlig velkomne. Dampvorne Tyrus og Way Island avgaar fra Municipal Dock kl. 8 Nord. anløbende hver sine Stoppesteder ligetil Arletta. Baaden gaar tilbage til Tacoma kl. 4 samme Dag.

Lag ikke Feil af Dagen—Søndag den 9de April. Velkommen!

Fra Teller, Alaska.

Julen er forbi og det nye Aar begyndt; men hvad der foregaar ude i Venden ved vi intet om. Harde noals magre Krigsårhæder optil 14. December; men om vi intet ved, saa har vi dog i den mørkeste Mars-tid haft det ganske travelt. I Slutten af November var jeg i Rome og solgte Rentjød for over \$700. Julen begyndte hos os den 21. December, da vi da havde Juletræ for Børnene, ved Juleferien Begyndelse. Naar var det bestemt Juletræfest i Jaloo, da vi der havde de fleste Koll, og de aldrig havde haft Guds-tjeneste i Julen eller nogen tilstelning i Julen, og ved Wijs Enes-tvedts og Pastor Tjernagels Vestræ-

Johnson & Son

Parkland, Wash.

Groceries - Hay Grain, Flour & Feed

Fri Levering.
Vi tilfredsstiller vore Kunder
Forsøg os.

Tel. Madison 107-J 4.

belier til vi fra Santa Barbara, California, tilsendt saa mange Jule-gaver, at vi ved at lægge til noget her kunde give en liden Gave til hver enkelt fra det mindste Barn til den graa Olding. Desuden kom der fra samme Sted en stor Kasse Balsveder, som straf til for alle, og ind i det nye Aar. De gode Santa Barbarafolk taltes herved for de mange Gaver, de sendte os, og de spredte Glæde og Smagge i mangen mørk Kytte.

Den 22. December ved Solejlad, (Klokken 10.30) fattede vore 12 Gunde østet med Dagny og mig med Sovesposer, Proviant o. a. m., paa Slæden og John Anafariut (Tollen) som Kjører og lystigt bar det over Snefonner, Isflager og Ujevnheder. Klokken 1 ved Jjordbunden (18 mil) hvor der spistes, og de første Jule-gaver uddeltes. Her var nu kun en Familie med 4 Børn; — saa over Bakkerne, nedigennem Dalen til Ny-ge-o-puk, Elven og Salsmon. (Som Sedning havde han to Gustrer, deraf Rabnet) og hans Svigeris Uncle Sam (han ligner ham lidt i Legemsbygning og Anfigtstæat, deraf Rabnet). Her stand-jedes til om Morgenen. Om Aftenen Varnedaab og Gudstjeneste. Vegge Familier og en ung Mand, kor der, beslattede at blive med til

SCANDINAVIAN AMERICAN

BANK

of Tacoma
ASSETS OVER

TO MILLIONER DOLLARS

11th & Pacific

4 Procents aarlig Rents

Ligger vi til Spareindskud to Gange om Aaret

Begynd nu med \$1.04 eller mere.
J. E. Chfberg, Pres.; W. J. Pringle, V-Pres.; G. Lindberg, V-Pres.; B. C. Johnson, Cashier; H. Berg, Ass't Cashier; J. F. Visell, Ernest Lister, Geo. G. Williamsen, Directors.

Parkland Merchantile Company

W. J. FREEBORN, Prop.
GENERAL MERCHANDISE
Tel.: Mad. 106 J 3

Agloo at ture Jul. Kløffen 9 bar det affted med 4 Spand Gunde, og det kan ikke negtes, at Musikken var gredøvende til Raadheden gav sig. Vi kom straks foran og holdt os foran, og Kløffen 12 var de 26 Mit bag os.

Gudstjeneste den 23. om Aftenen Juletræfest for Menighed Juleaften og N. pan. kat. Brevig, og Oblomete, Dagny, fik ogsaa Gaver, en Pung med \$10 i bly overrakt mig fra Agloosfolkene, som Befolkningen da ogsaa nogle af Katolikerne var med. Ved Missionen fik jeg et Par Guldknapper fra Skolebørnene og Nennændene. Iulsdag to Gudstjenester og om Aftenen Juletræ for alle af Regjeringens Skole.

Søndag Gudstjeneste og om Eftermiddagen Katolikerne Juletræfest. Mandag Storm saa vi ikke kunde tage paa Hjemveien. Gudstjeneste om Aftenen. Tirsdag orkanagtig Storm, med Sne og Stud. Onsdag pent Veir, og ifølge med 10 Hundeslæder hjemover. Den stærke Søndensind havde dæmnet op Vandet i Elvene saa der paa mange Steder var 18 Tommer Vand over Jien. Nattens Frost havde dækket med Is; men paa mange Steder var den ikke stærk nok til at bære og alt som tiest var det igjennem. De øvrige Slæder skulde stande ved Ak-gree-o-pul over Natten og for Husrummets Skuld maatte vi søge at naa Grantly Harbor. I Nørkingen var vi komne saa langt opad Elven, at der kun var 2 a 3 Tommer Vand, og vi troede at nu skulde vi snart være ude af det, men pludselig skærrer Slæden igjennem og for at hjælpe Hundene hopper vi af— jeg paa en Side og Knokartur paa den anden. Jien holder mig, saa jeg kommer paa fast Is; men de andre staar i Vand til Knæerne. Ved at gaa lidt høiere op slipper jeg over uden at blive vaad, idet Vandet kun naadet midt paa Læggen. Hvad var nu at gjøre. 15 Mil til Grantly Harbor, og Sytterne bag os hrende fulde af Eskimoere. Vi besluttede at vresse paa: thi det var ikke meget koldt. Da Sus naaedes var Dagnys Fodtøi stinrosset, saa det maatte skæres af Fødderne. Men Fødderne var uskadt. En liden Skund længere og Fødderne vilde have været Iskumper. Jeg bang hende til at gaa og springe. Det hjalp

lidt. Torsdag hjemme igjen, og Forberedelser til Nytaar. Da havde vi Gudstjeneste først og Juletræ for Omegnens Indvaanere.

36 Børn besøger nu Skolen og Skjætet er fuldt. Over Aften er Religionsundervisning for alle som kan læse og lære Læser. 3 Klasser: Forklaring, Bibelhistorie og Katekisme.

Den 14de Januar rejser Tolken og jeg til Agloo og Council, og bliver borte 2 Uger.

Med venlig Hilsen —
E. L. Brevig.

West Tacoma.

I Immanuel's Lutherske Kirke, N. 14de og Stevens St., er der Søndagskole Kløffen 10, Gudstjeneste Kløffen 11.

Kvindeforeningen møder Onsdag den 22de hos Mrs. Sandmo, 4416, N. 27 St.

Ed Tacoma.

I den Norske Lutherske Kirke paa Warner og 62de St., er der Søndagskole Kløffen 10. Gudstjeneste Kløffen 11.

Ungdomsforeningen møder Fredag den 24. hos Wijs Alvestad 5809 Warner Street.

Paa Syngelisten er M. Berge, Mrs. Norstad, Mr. Martinson, og den gamle Mrs. Erikson, som nu er aldeles jengeliggende. Mrs. P. Alvestad, som nylig undergik en stor Operation, er i god Bedring. Mrs. Monson og Mrs. Christine Hanson befinder sig under Omstændighederne rigtig bra.

Tacoma, Wash.

Vor Frelsers Kirke, Ed J og 17de Gade. Pastor D. J. Ordal, Præst: Søndagskole Kløffen 9.30. Bibelklasse, ledet af Presten Kløffen 11.

Spinnesse paa Engelsk Kløffen 11. Aftenang. Varnegudstjeneste, Kl. 7.30.

Concordia, Ungdomsforening, Kl. 5.30.

Faste-gudstjeneste, Norsk, Fredag Aften Kløffen 8.

Kvindeforeningen møder næste Torsdag Kløffen 2.30 Efterm. hos Mrs. J. E. Purkee, 2326 So. 3 St.

Lørdag Aften holdes Fæst i Kapellet paa Vestiden, Wright og „S“ Street, Kløffen 8 Udgang fri. Man ønsker stor Forsamling.

Søndagskole hver Søndag i Kapellet Kløffen 9.30 Form.

Barnegudstjenesterne, som vi holder en Gang hver Maaned, har vundet stor Tilslutning. Ikke alene Børn og Ungdom, men Ældre kom-

mer ogsaa. Det gjør godt at se den store Kirke fyldt med Barnegudstjenesterne. En ældre Mand sagde: „Ja, vi maa blive ligesom Børn, det er kændt.“ Søndag Aften Kl. 7.30 holdes den næste.

„Lader de maas Børn komme til mig.“

Astoria, Oregon.

Mrs. og Mr. Andrew Fjornes og Familie er netop flyttet tilbage i disse Dage fra Portland, Ore., efter flere Aars Fravær. De var Medlemmer af vor Menighed her før de rejste til Potland, og siden har de været Medlemmer af Vor Frelsers Menighed i Portland. Vi ønsker dem hjertelig velkommen iblandt os igjen.

Onsdag Eftermiddag den 9. Mars havde vi et Uheld her i Byen, der kostet et af vore Menighedsmedlemmer Livet. Mens Nils Edison, Millwright i den store Hammond Mølle her, holdt paa at arbejde inde i Møllen faldt en stort Tømmerstok fra en Forhøiing og traf Edison og lomsløstet ham saa forfærdelig, at han døde Dagen efter paa Hospitalet. Alt muligt blev gjort for at redde hans Liv, men paa Grund af indvortes Svastelser var al menneskelig Hjælp forgæves. Mr. Edison var ved sin Død outrent 45 Aar. Begravelsen fandt Sted sidste Søndag den 12te Mars. En stor Forsamling var tilstede ved Begravelsen.

Maa Gud trøste den sorgende efterladte Enke og de to faderløse Smaa. Kvindeforeningen begyndte ogsaa dette Aar med travæl Virksomhed. Nytaarsdagsaften ierverede Kvinderne Blødegød- „Supper“ fra Kl. 5—8. En stor Forsamling kom og gik indtil alle de herlige Netter var forsvundne. Kvinderne fik megen fortjent Ros for den fortrinlige Brød og de mange andre gode Netter. Alt var en glimrende „Succes.“

Vor Menigheds Kvartalsmøde som holdtes i Begyndelsen af det nye Aar overvares af en repræsentativ For-

DO IT RIGHT
That is the only way, the best way to do anything
PRINTING UP-TO-DATE
Stationery, office supplies, anything in printing. Our prices are reasonable too. Try us.
D. W. COOPER
Phone 127 Tacoma Theatre Bldg.
Lutherske Bogmission, Bergen Norge

Gode Bøger til Uddeling rundt om i Gjemeene, blandt Ungdom, paa Farmene, paa Møder og til Gamle og Syge, vil vi gjerne saa Lov til at henlede Opmerksomheden paa Luthersk Bogmissions mange udværgede Bøger af fremragende Forfattere. Bøgerne er godfærdige af Bergens Biskep og sendes mod et ubetydelig Bidrag ved Henvendelse til Luthersk Bogmission, Bergen, Norge.

Abonner paa
“Pacific Herald”
Koster bare 75c pr. Aar.
“Herald” udkommer hver Uge og bringer dig opbyggelig Læsning, Nyheder fra vore Menigheder.
Stöt Bladet ved selv at holde det og ved at faa nye Abonnenter.
Send os en ny Abonnent nu straks. Benyt følgende Seddel:
Herved sender jeg Dem \$..... som Betaling for “Pacific Herald” fra
Navn .....
Adresse .....
Gammel
Ny
Abonnent.
Arbödigt,
Navn.....

EN VIOLIN FRI.

Denne Violin er en fin, vakker og klangfuld, stor Violin af vakkert Trä, ihenholtz skruer, fingerbord og strengholder, 1 sølvstreng og 3 tarmstreng, lang bue med hydt haar. En god violinskole og en pakke harpix. Send navn og adresse for 24 pakker bluing at sælges for 10c pr. pakke. Naar solgt, send os \$2.40 og vi skal sende dem denne vakre violin med til behör precis som averteret.

BLUINE MFG. CO.

951 Mill St., Concord Jct., Mass.

samling af vor Menighed. Kvinderne var ogsaa indbudte til dette Møde men paa Grund af det kolde Veir var der ikke saa mange fremmødte, som det kunde ellers vilde have været. Ved dette Møde optoges 23 Sjæle i Menigheden, nemlig: Paul Hauke, Edward Erickson og hustru, samt 7 Børn, John, Erling, Elsie, Pjarné Leif, Effie og Toralf. John Eide og hustru Pertha, Kristian Enfter og hustru samt 3 Børn, Arthur, Carl og Malvin, Bernhard Lien og hustru Magda samt 3 Børn, Borg-hild, Overt og Alice, og Elias Men-fen. Vi ønsker disse vore nye Medlemmer velkommen iblandt os. Efter Mødet oppe i Kirken begav alle sig ned i Kirkens Basement, hvor Forretningsforretninger forberedes og en meget hyggelig Stund tilbragtes.

Torsdags Eftermiddag klokken 5 den 6. Januar blev Harald Schroeder viet til Mrs. Dortha Edwards.

Vielsen fandt Sted i Kirken, som var meget smagfuldt dekoreret for Anledningen. Vielsen udførtes af Pastor Rejste, og Brudeparrets Sløgtninge og en Del Bønder var tilstede. Baa de Brud og Brudgom har lovet her i Byen i en Kasse af Ar og har en stor Vennekreds, der ledsager dem med de bedste Lyster.

Peter Rasmussen, et tro og agtet Medlem af vor Menighed, hensov i Troen paa sin Dødsdag Morgenen den 11te Februar i sin Søn Nils Rasmussens Hjem. Af døde havde været syg i længere Tid af Kraft, der tilslut endte hans Dage. Saalænge som Krafterne tilloed var han en flittig Kirkegænger og Redverds-gæst. I den senere Tid maatte han for det meste holde sig tiljængs. Men Gud var god mod ham, ogsaa da, og god ham en blid Livsaften. Han var sig selv bevidst om at Døden var forhaanden allerede Dagen forud, saa han tog Afsked med sine nærmeste Paarørende og et af hans sidste Ord var: "Nu gaar jeg til vor Herre, der er megen Kraft og Styrke." Begravelsen fandt Sted Søndag Eftermiddag den 13de fra Kirken. Mange var fremmødte til Sørgegudstjenesten, ligeledes ude paa "Greenwood" Gravlund, hvor hans jordiske Levinger blev stødte til Hvile, var mange fremmødte. Pastor Rejste forrettede Baa de i Kirken og ved Graven. Peter Rasmussen var født den 25de Mars 1852 i Lolland, Danmark. Han kom til Amerika i Juli 1914 og har siden boet med sin Søn Nils Rasmussen. Han overleves af 3 Sønner, Nils og August Rasmussen, begge af vor Menighed her, og Pastor Laurits Rasmussen af Burlington, Wash.,

samt 3 Døtre. Af disse var kun en tilstede, nemlig Caroline Rasmussen som kom sammen med sin Fader herud fra Danmark, og som froelig har pleiet ham til det sidste. Ligeledes overleves han af 3 Brødre og en Søster. Den Af døde fromme Vandel, hans frimodige Tro paa vor Herre og hans Eksempel eller paa en Kristens Sjæl, vil altid staa som et lyst Minde blandt os. Gud trøste de sorgende Efterladte med sin Trøst. Betsignet være hans Minde.

Søndagsmorgen den 13. Februar døde lille Henry Hauke ved et Ulykkestilfælde. Han var yngste Søn af Mrs. E. Hauke og var ved sin Død ikke fuldt 14 Maanedes gammel. Begravelsen fandt Sted Onsdag Eftermiddag den 16. Februar fra Kirken og jordfæstedes paa "Greenwood" Gravlund. Maa Gud trøste den sorgende efterladte Moder og Søffende.

Lørdag Aften den 18. Mars vil vor Menighed sammen med Kvindemenigheden holde en Social. Et meget interessant og varieret Program vil gives i Kirken, bestaaende af Sang af "Lærken" Sangforening samt Kirkecoret, Later, Solosang o.s.v. Efter Programmet vil der serveres Forfriskninger i Kirkens Vajement af Kvindemenigheden. Alle er paa det hjerteligste indbudne.

Stanwood, Wash.

Zudkommet til Zudromissionen, "Pacific Distrikt":
 Ved N. C. Knutson fra Vor Frelser's Kirke, Portland, Ore., \$32.35
 Ved Pastor T. C. Thorsen \$2.00
 Ved Pastor D. L. Saavik, \$30.00
 Ved W. D. Larson fra Zion's Luth. Menighed i Ballard, Wash., \$50.14
 Til sammen \$114.49.

A. L. Lefnes,
 Kassjerer.

Gaver til Varnehjemmet i Parkland.

Mrs. Jessie Street, Lake View, Wash., brugte Klæder og Sko. Mrs. A. Steverson, Chinook, Wash., 4 Gaandklæder, 7 Par Sko, 2 Par Overalls og endel brugt Klæder. Mrs. C. S. Venge, Seattle, Wash., 1 Drejs, 1 Par Uldstrømper, 6 Badehaandklæder, 8 Par Skoerammer. Mrs. D. S. Patterson, Tacoma, 5 Aproner, 1 Skjort, 1 "Dustcap."
 Good Workers Club, Tacoma, Wash., 1 Uldtæppe, 1 Underkjort, 1 Skjort. Ved Past. Vorgeesen, Seattle 1 Klasse brugte Klæder og Sko.
 Mabel Nyman 1 Par Slipper, Marie Storaasli 3 "caps"
 Løppers 17. Februar: Mrs. G. P. Olson, Mrs. S. S. Gaard, Mrs. T. Larsen, Mrs. Jørgensen

Løppers den 2. Mars: Mabel Haberg, Mrs. L. E. Samuelsen, Mrs. J. S. Anderson,
 Hjertelig Tak.
 Sena A. Gundersen.

Zudkommet til Parkland Varnehjem.

(Fra Jan. 1. til Mars 1., 1916.)

(Fortf. fra forr. Nummer.)

Wash., \$2. Ved Past. D. Vorge, Ofser ved Juletræfejten i Lawrence, Wash., \$5.25. Ved Mrs. Paul Nelson fra Ohop Kvindeforening \$5.00. Ved Mrs. Chas. W. Odenborg fra Kvindeforeningen i "Our Savior's Church", Genesee, Idaho, \$10. Fra Aker Sanjeth, Parkland, Wash., \$2. Fra Otto Carlson Astoria, Oregon, \$30. Fra Adolph Sivertien, Chi-Fortj, i næste Nummer).

Dr. J. L. Rynning
 Norsk Læge
 1625 National Realty Bldg.
 Kontor Timer—2 til 4 Eftm. Om Søndagene ifølge Aftale
 Tel. Main 7683, Madison 1003
 Tacoma, Wash.

Dr. Hyslin
 Office 1201-5 Fidelity Bldg.
 Hours—11 to 12 A. M., 2 to 4 P. M.
 Evenings and Sundays by appointment
 Phone Main 400
 Residence 924 No. 1 St. Mala 555
 House calls made preferably outside of office hours.

Dr. C. Quevlie
 Behandler Sygdomme i Øren, Næse, Hals og Ørst.
 Kontortid Kl. 1—5 e. m.
 Mandag, Onsdag og Lørdag ogsaa Kl. 7—8 e. m.
 Kontor: 801-7 Fidelity Bldg.

Lien's Pharmacy
 Skandinavisk Apothek.
 Ole B. Lien. Harry B. Selvir
 DRUGS, CHEMICALS,
 TOILET ARTICLES,
 Recepter udfyldes nøjagtig
 M. 7314 1102 Tacoma Ave.

Phone Main 2233
PETERSON
 PHOTOGRAPHER
 Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.
 903 Tacoma Avenue

JNO. W. ARCTANDER
 & C. JACOBSEN
 NORSKE ADVOKATER
 501-5 Lyon Bldg. Seattle

Pacific Lutheran Academy and Business College.

En ypperlig Skole for GUTTER og PIGER. Specielt Kursus for saadanne, som vil lære Engelsk. Udmerket Forretningskursus. Ypperligt Musikkursus.

"Fully accredited by the University of Washington."

En billig Skole. Udmerkede Bygninger. Sund Beliggenhed. Dygtige Lærere.

212 Elever ifjor.

SKRIV EFTER KATALOG.

PROF. N. J. HONG, Parkland, Wash.

YOUNG PEOPLE'S COLUMN.

BETTER BABIES AND THE CHURCH.

(Read before the Community Meeting, March 11, at Stanwood, by Rev. M. A. Christensen.)

The subject assigned me for a very brief consideration is "The Babies and the Church." It seems to me that you have given to me the most important subject of all. And in pondering over it I have felt something akin to fear and trembling. "Put off thy shoes; for the place whereon thou standest is holy ground."

The babies and the church! What a beautiful vista of human life is spread before us in those words. On the one hand the poor, helpless little mite. For "Baby has no skies, but mother's eyes." On the other, the everlasting house of God, whose corner-stone is the Rock of Ages, and to whom the promise is given, that the gates of hell shall not prevail against it. On the one hand a little player who struts his hour on the stage of human existence, on the other, the everlasting truth and salvation of God. It seems evident, dear friends, that when we have succeeded in bettering the physical condition of our babies, we have only reached the first mile stone. And farther on we read: "What is a man profited if he shall gain the whole world and lose his soul." The human body is at best only a tenement of clay. It is even in perfect development and beauty like unto the flowers of the field. It is a lovely casket, but the jewel is the immortal soul.

Let us not forget that nations have lived before us. We are not pioneers in the better baby movement. More than 2,000 years ago the parents of Sparta and Athens paid such attention to their babies that they gave to the world the most perfect type of human beings yet known. Following up their motto "A sound mind in a healthy body" they gave us those sublime and perfect forms that have come down to us in the statuary of antiquity. It must have been a wonderful sight at the Olympian games where the flower of the nation gathered every fourth year to compete for athletic recognition and honor.

But poor Athens with all her

beauty vanished like a marble dream.

"The boast of heraldry, the pomp of power,
And all that beauty, all that wealth e'er gave,
Await alike the inevitable hour
The paths of glory lead but to the grave."

They had wealth and power and physical perfection, but they lacked the stamp of eternity. They had the baby, but not the church. True, they were casting about for something that could satisfy their innermost longings and give permanence to their achievements. The wiser among them, Socrates for instance, sought earnestly for something that could withstand the destructive influence of luxury and innate depravity. Just as there in America today are thousands of well-to-do parents who are looking around for something to do for their children, what the church of Jesus Christ did for them in their childhood.

How thankful we should be that we have that something — that wonderful word of God that answers the deepest longings of the soul, that opens to us the gates of Eternity, that teaches us that our babies are heirs to a life hereafter. And this it is our privilege and God-given duty to teach them. And our success as good fathers and mothers will in the final analysis be determined by this standard. The positive Christian influence of father and mother is undoubtedly the greatest fortune that can befall any baby, and neglect and failure in this, is a pitiful crime. It is robbing the baby of its greatest inheritance. Says the best friend of all babies "but whosoever shall offend one of these little ones which believe in me, it were better for him that a millstone were hanged about his neck and that he were drowned in the depth of the sea."

The church must always stand for the babies' rights. Its founder was preeminently a friend of theirs. There is only one instance on record that Christ was angry. It was not when Peter denied him, or when Judas betrayed him. It was when the disciples rebuked the mothers who brought the little children to him

for his blessing. Then the beautiful face of Christ blushed with anger and he sent these words ringing down the line (they have been running ever since), "Suffer the little children to come unto me and forbid them not, for of such is the kingdom of God."

It follows that all ministers must be heartily interested in children. If they want to be true to the great shepherd they must follow him in this. If I must choose between an eloquent minister and one who loves little children, by all means give me the latter. And he must love them not in an official way — not because they happen to be the children of his parishioners, but he must love them for their own sake, for Christ's sake, and he must love them all — the baby in the fine, clean convenient home, tucked cozily in its \$40 trundle bed as well as the dirty, squalid little fellow with ragged overalls and only one suspender. When Simon Peter was to take his theological examination and become a minister, the greatest of all professors asked him this question, "Simon, Son of Jonah, lovest thou me? — Watch my sheep, feed my lambs."

And what applies to us pastors is even more so true of you parents.

"Honor thy father and thy mother that it may be well with thee." The first opportunity, the springtime of life, the morning, is given to them. To the mother is entrusted the privilege of folding those hands in the first baby prayer, and to the father by word and example to confirm and establish it.

The babies and the church? What shall we do? How shall we begin?

You will be surprised to find what an elegant text book you have in the Bible. It is indeed comforting to honest and thoughtful parents to realize the clear and simple precepts contained therein. Out from the miasma of theories and systems beyond number you here meet the plain, innocent and convincing truth. The fear of the Lord is the beginning of wisdom. If any man lack wisdom, let him pray, says James. Your child hears the great variety of scientific theories regarding the creation of the world. One high-brow says the world is at least 40,000 years old, another a million, another goes him one better, and makes it a hundred mil-

lion, and each theory has its champion in the common herd. How different the first verse in the Bible. "In the beginning God created heaven and earth." Your child can understand that. Again, when men begin to theorize about the origin of man, soon we hear one high-brow advance one claim; it is immediately followed by another, and before we really know what is happening, we hear the prayer "Our Father—a monkey up in the tree."

How different the Bible's way, "Our Father who art in Heaven."

Your child will have something definite, something real in that prayer. Verily a good companion to take along when earthly parents are resting beneath the sod.

Again, need I mention the clear and definite moral precepts: Thou shalt have no other Gods before me. Thou shalt not take the name of the Lord thy God in vain. Remember the Sabbath day to keep it holy. Honor thy father and thy mother. Thou shalt not kill, not commit adultery, not steal, not bear false witness, not covet.

Precious gems these. Easily understood. The safeguards and rules of Heaven for your babies' future conduct. The question with us is this, shall we give it to them or not. Shall we give them as a heritage the knowledge and influence of a Christian home and church or shall we withhold it from them?

Big things are happening in the world today. Your baby will in his turn be called upon to answer some questions of mighty import? I would plead with you, dear friends, to cease robbing your babies of their birthright. The common talk is, the church is losing its hold on the masses. The truth is, that the masses are losing their hold on the church. It's the old story over again of the Gold calf in the desert! And David, the sinful father, with the son, Absalom, going in his father's footsteps.

The babies and the church!

When you come home today I would have you look your baby squarely in the eyes just once more! and whether he be two months or twenty years, ask yourself, "Baby mine, have I given you what really belongs to you?"

When that is answered, the problem of the babies and the church will be happily solved.

CONFIRMATION.

Confirmation, as practiced in the Lutheran church, is of four-fold significance. In the first place, it is a public proof and testimony of the accomplishment of the duty enjoined upon the church in the charge of the Master, "Go ye and disciple all nations, baptizing them in the name of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost, teaching them to observe all things whatsoever I have commanded you." Matt. 28, 18 f. That the catechumens, who were, in their early infancy, baptized in the name of the Father, and the Son, and the Holy Ghost, have now been taught to observe all things, whatsoever the Lord has commanded His disciples, is in confirmation, especially by the public examination connected therewith, exhibited to the eye and ears of the congregation. This public examination should, therefore, be considered an essential part of this institution, even when, for sufficient reason, it is transferred to a previous Sunday, and where the time and circumstances will permit, it is preferable to let the examination precede the rest of the ceremony in the same service. For the same reason it is more appropriate to examine the catechumens on all the chief parts of the catechism, though in a more summary way, than to select some particular part for a more detailed examination.

Confirmation is, secondly, a solemn reassertion, on the part of the catechumens, of the covenant once established between them and God in holy baptism, a covenant in which they severally renounced the devil, and all his works, and all his pomp, and entered into a most intimate relation to God by faith in Christ Jesus. Hence the renewal of the renunciation embodied in the form of baptism, and the repetition of the creed from the lips of the catechumens, in the rite of confirmation. This is not a repetition of the sacrament of baptism, or of a part thereof, but an assertion of firm and faithful adherence to the baptismal covenant which, on God's part remains firm forever.

That this renunciation and profession of faith is spoken in concert by the catechumens, and in the presence of the Christian congregation, is also highly appro-

priate. For by baptism they also entered into most intimate union with each other and with the whole Christian church, the communion of saints, and this, too, is reasserted by the young Christians as in their confirmation they again renounce him and his works and his pomp, the world and all its sinful ways, and declare their allegiance to the God of their salvation as living members of the body of which Christ is the head over all.

A third significance of confirmation is that of a public exhibition of the fitness of the catechumens to be admitted to the second sacrament of the Christian church the Lord's supper. This sacrament, too, was not primarily committed to the ministry, but to the church, and it is a duty incumbent on the Christian congregation to guard against the admission of unfit communicants to its altar. The public examination should, for this reason, be so conducted, that these children of the first communion may exhibit to the congregation their ability to examine themselves and their knowledge of nature and use and benefit of the Lord's supper, and profess their faith in Christ the Redeemer, who, by His obedience unto death, has obtained for them the remission of all their sins.

Finally, confirmation is also a public and solemn avowal of adherence to the true, orthodox visible church, the church of the pure doctrine and unadulterated sacraments. Adherence to this church is, in fact, a duty of every Christian. Christ never intended that there should be another church than that which teaches observance of all the things whatsoever He has commanded His followers, who, continuing in His word, are His disciples indeed. Besides, to partake of the Lord's supper is itself an act of confession and avowal of unity in the faith once committed to the saints, and it is proper that those who seek admittance to the altar of the orthodox church should exhibit and avow their adherence to its doctrine in general and its doctrine of the Lord's supper especially. Hence the catechumens should be led in the public examination to express themselves on the chief distinctive doctrines of the Lutheran church and their rejection of the opposing doctrines. And hence the propriety of their declaration, in the confirmation

vow, of their willingness to be and remain members of the Evangelical Lutheran church all the days of their lives, and the acknowledgement of their membership by the pastor in the name of the congregation. The presentation of a new hymnbook by parents or sponsors, and of a testimonial of confirmation by the pastor to the catechumens, is, in this light, a most appropriate custom.—(A. G. in "Theological Quarterly.")

Please read Rev. Christensen's excellent paper printed on page 7 of "The Herald" on the theme, "Better Babies and the Church."

WHAT OTHERS SAY.

One of our pastors who is working in one of our large cities writes: "I think it a good idea that you are now using English in the 'Pacific Herald.'"

An American gave the editor 75 cents for a year's subscription saying, "The two pages of English a week are worth it."

"The whole family reads the paper now," says another.

"My children are now interested in the 'Herald.'"

MEN DIE AS THEY LIVE.

Leaves fade characteristically. The foliage that is the gloomiest in its unfolding is most unsightly in its decay. The leaf of the ash is the last to kindle its bud, the first to wither. The leaf of the linden is beautiful from first to last—green in spring, fragrant in summer, gorgeous in autumn. So with men. They die as they live.—Macmillan.

UNDYING LOVE.

Joh. 13, 1; Rom. 8, 35.

In India, in Agra is the Taj Mahal, the most beautiful of all the mausoleums in the world. Its history:

Shah Jehan, the builder, loved his wife, the beautiful Mumtaz Mahal, as few women have ever been loved.

She went down for the eighth time to the mysterious land of motherhood and the babe came back alone. Her baby was brought to this garden. Sitting beside it, the shah said: "O, my Mumtaz Mahal, you shall have the palace

Skandinavisk Klædeshandel

Tacomus største og best velassorteret lager af nye moderne herreklæder fra \$10.00 til \$25.00.

DRUMMER'S SAMPLE SUIT HOUSE

1340 Pacific Avenue

Ingvald Jetland
Bestyrer.

I promised you, although it be your tomb."

Twenty years passed, 22,000 men were employed, and \$20,000,000 expended and the beautiful Taj was erected. Soon after the Shah himself died and was placed beside the wife he loved so well. The inscription on her tomb is: "To the memory of an undying love."

It's wonderful echo! I read the inscription and listened. The sound went up to heaven and then came down to earth and rolled around the halls of the Taj and softer and sweeter it went again to heaven and came back again to earth.

"To the memory of an undying love."

I beseech you by all that is noblest in life, and all that is divinest in faith, and all that is sweetest in hope for eternity, give Christ the preeminence in heart and life because of his undying love.—(R. S. MacArthur.)

G E M S.

"Character is a diamond that scratches every other stone."

"The way we live our today determines our tomorrow."

"No circumstances are so desperate which Providence may not relieve."

Have a heart that never hardens, said Chas. Dickens, and a temper that never tires, and touch that never hurts.

Does it pay to be good all the time? Yes, it pays, it pays the biggest dividends on capital invested and pays all the time—through life—through all eternity.

It does not pay to be bad—not once. It is loss, total loss, that brings ruin in time and woe in all eternity. "How can I do this great wickedness and sin against God?"